

[Rasmussen (Gylling).]

at virke temmelig slemt over for hans ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen.

Det samme Angreb bør da ogsaa udvides til at rettes mod de danske Landboforeninger og Husmandsforeninger, som, saa vidt jeg har fulgt med, har været længere ude med Hensyn til Krav om Rentesnedsættelse end Det radikale Venstre. For øvrigt er det vel kendt, at hver Gang vi her i Rigsdagen har gjort Forsøg paa ad Lovgivningens Vej at faa Renten bragt ned — det gælder baade for Behandlingen af Lovforslaget om Bank- og Sparekasserens Nedsættelse og for Behandling af senere forelagte Lovforslag af den Art —, har det ærede Medlem stadig følt sig forpligtet til at søge at afværge, at noget saadant skulde ske. Det er selvfølgelig ogsaa derfor, det ærede Medlem Gang paa Gang bliver saa forbitret over, at det alligevel sker. Det er desværre ikke sket i det Omfang, som det var ønskeligt, men det er altsaa dog sket trods det ærede Medlems Forsøg paa at forhindre det.

Derfor regner jeg ogsaa med, at den Bitterhed, det ærede Medlem her gav Udtryk for, ikke har saa meget at sige, som man fik Indtryk af, at det ærede Medlem selv troede. Og hvis det under Udvalgsbehandlingen skulde vise sig naturligt paa et Par Omraader at ændre noget ved Lovforslaget — hvad jeg tror, det vil —, da vil forhaabentlig ogsaa det ærede Medlem yde sin værdifulde Bistand hertil.

Jeg kan med disse Bemærkninger tilsiige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse efter en Udvalgsbehandling, hvorunder man kan drøfte forskellige Enkelt-heder.

Gregersen: Jeg vil gerne begynde med en Rettelse over for det ærede Medlem Hr. Hasle, som omtalte en Artikel, der skulde være skrevet af det ærede Medlem Hr. Axel Dam. Denne Artikel om den effektive Rente er ikke skrevet af det ærede Medlem Hr. Axel Dam, men af Landsretsassgøreren Philip Dam. Jeg siger det blot, for at det kan komme til at staa i Rigsdagstidenden.

Det foreliggende Lovforslag benævnes vist almindeligvis ude blandt Befolkningen Lovforslaget om „J. A. K.“, „Jord, Arbejde, Kapital“, og der er ikke Tvivl om, at Behandlingen af dette Lovforslag vil kunne paaregne en Interesse ude i Landet, som sjældent bliver Lovforslags Behandling til Del. Den Kreds af Mennesker, som staa

sammen om „J. A. K.“, er allerede temmelig stor, og de paagældende Mennesker føler sig, gennem dette Lovforslags Fremkomst, truet i en efter deres Mening fuldt ud lovlig og forsvarlig Virksomhed. Jeg kan da ogsaa straks sige paa min Gruppens Vegne, at i den Form og med det Indhold, det foreliggende Lovforslag har, kan det ikke forventes Støtte fra vor Side; vi kan ikke medvirke til dets Gennemførelse, medmindre meget betydelige Ændringer foretages, inden det naar frem til endelig Afstemning i Tinget.

Vi nægter ikke, at der er Anledning til at fremlægge et Lovforslag, der angaar disse nye Virksomheder. Saaledes synes jeg, at Kravet om offentlig og kontrolabel Regnskabsaflæggelse i Lighed med, hvad der finder Sted for Bankers og Sparekassers Vedkommende, maa siges at være fuldt ud berettiget, og det vil næppe heller møde Modstand fra nogen Side, heller ikke fra de Finansieringsselskaber, hvis Fremkomst Lovforslaget skylder sin Tilblivelse. Heller ikke er der noget at indvende mod, at der skal være en vis Kontrol med, at der er Sikkerhed bag de Pengemidler, der anbringes. Ligeledes kan vi tiltræde, at Selskabernes Propagandamateriale skal give et redeligt Billede af, hvad der opnaas ved Tilslutning til vedkommende Selskab, og hvilke Forpligtelser man paadrager sig; og at svigagtige Agenter, der lokker Folk med paa falsk Grundlag, straffes, er der formentlig heller ingen, der kan have noget imod.

Men det forekommer os, at der gives Sparekasseinspektøren og Handelsministeren en alt for vidtstrakt Myndighed. Der er næppe een Paragraf i Lovforslaget, uden at dens Betydning og Rækkevidde er fuldkommen afhængig af Sparekasseinspektørens og Ministerens Skøn. Professorerne Axel Nielsen og Sindballe udtaler i den dem afæskede Redegørelse, at Vedtægter og Spare- og Laanebetingelser i flere af de nævnte Virksomheder er ret uklare, og at i Forhold som disse er det aabenbart stærkt paakrævet, at alle Vilkaar er tydeligt udformet. Men er dette paakrævet i Selskabernes Vedtægter, er det dog ikke mindre paakrævet i en Lov som den foreslaede. Paragrafferne skal være klart affattet, Loven tydelig; de, der skal arbejde under den, maa vide, hvad de skal rette sig efter.

Men hvis dette Forslag bliver til Lov, vil Sparekasseinspektøren og Handelsministeren have fuldstændig Hals- og Haandsret over disse Selskaber, og der vil da ikke kunne tales om Vilkaar, specielt ikke om